

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Lesňáka a sudcov JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Jozefa Mikluša v disciplinárnej veci vedenej proti Mgr. G F , sudcovi Okresného súdu K , nar. , bytom M , K , na ústnom pojednávaní dňa 24. novembra 2010 takto

rozhodol :

Podľa § 129 ods. 6 a § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. **zastavuje** disciplinárne konanie proti Mgr. G F , nar. , sudcovi Okresného súdu K pre skutok, že

hoci ako sudca bol podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004 a 38 Cb 182/2005, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi,

pretože

návrh na začatie disciplinárneho konania bol **podaný oneskorene.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda Okresného súdu K , JUDr. V K ako navrhovateľ podal dňa 13. novembra 2008 návrh na začatie disciplinárneho konania proti Mgr. G F , sudcovi Okresného súdu K , a to za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Navrhol uznať sudcu vinným a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich – zníženie funkčného platu o 15 % na dobu troch mesiacov.

Sudca prostredníctvom svojho obhajcu vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 20. februára 2009 uviedol, že ústavné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zabezpečujú objektívne a subjektívne faktory. Z objektívnych faktorov stav a úroveň právnej úpravy súdneho konania, zložitost' a náročnosť prejednávanej veci, subjektívne faktory spočívajú v celom rade organizačných, personálnych a materiálnych podmienok výkonu súdnictva, z prístupu účastníkov konania a pod. V užšom slova zmysle výkon tohto ústavného práva zabezpečuje aj odborná a morálna úroveň sudcu prejavujúca sa v jeho prístupe a postupe v konkrétnej súdnej veci. Len zlyhanie sudcu v tomto užšom význame slova zakladá jeho zodpovednosť za disciplinárne previnenie v zmysle § 116 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že zodpovednosť sudcu za disciplinárne previnenie zaniká uplynutím premlčacej lehoty, ktorá je šesťmesačná a začína plynúť odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení (subjektívna), najneskôr do 2 rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia (objektívna). Navrhol vo veci vykonať ďalšie dôkazy na preukázanie tvrdenia, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, potom, čo došlo k zániku disciplinárnej zodpovednosti, najmä posúdením začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Uviedol, že vedomosť orgánu oprávneného podať návrh na začatie disciplinárneho konania nenastala momentom doručenia nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/07 a sp. zn. II. ÚS 29/08, ale už momentom, kedy predseda súdu vybavoval sťažnosti účastníka konania na prietahy v konaní. Uviedol, že bez významu je skutočnosť ako v tom čase posúdil príčiny, ktoré spôsobili prietahy. Zároveň navrhol vykonanie ďalších dôkazov na podporu svojich tvrdení.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2010 zástupca navrhovateľa zotrval na podanom návrhu. Uviedol, že otázku zachovania subjektívnej lehoty na podanie návrhu ponecháva na zvážení disciplinárneho súdu. Zdôraznil však, že až od okamihu doručenia nálezu ústavného súdu je možné počítat' subjektívnu lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. Až od doručenia konkrétneho nálezu, v ktorom Ústavný

súd konštatoval priet'ahy v konaní, mohla začať plynúť lehota na podanie návrhu na disciplinárne previnenie za zbytočné priet'ahy v konaní. V oboch nálezoch bol konštatovaný neefektívny a nesústredený postup súdu v konaní, hodnotený procesný postup sudcu a vyhodnotené aj konkrétne obdobie nečinnosti. Zdôraznil, že až od okamihu doručenia nálezu ústavného súdu je možné počítať subjektívnu lehotu na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania. V záverečnom návrhu na podanom návrhu zotrval.

Obhajca sudcu na ústnom pojednávaní dňa 24. novembra 2010 v plnom rozsahu zotrval na vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 20. februára 2009. Navrhol návrh na začatie disciplinárneho konania zastaviť ako podaný oneskorene a neprípustný, pretože predseda Okresného súdu K už v čase vybavovania sťažnosti v súvislosti s rozhodovacou činnosťou sudcu Mgr. F bol uzrozumený s priet'ahmi vo veciach, ktoré vybavoval. Poukázal tiež na skutočnosť, že z návrhu nie je zrejmé, v čom malo spočívať disciplinárne previnenie sudcu, pretože samotné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky takúto skutočnosť nemôže zakladať a navrhol ho pre prípad iného názoru disciplinárneho súdu spod návrhu oslobodiť. Poukázal na spisy Okresného súdu K , Spr. 56/2007 a Spr. 23127/2006, konkrétne na dátumy vyjadrení predsedu súdu, ktoré zakladajú subjektívnu vedomosť o konaní v týchto veciach. Dôvodil, že rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky nemôže zmeniť subjektívny názor predsedu súdu, keď sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú a po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky podal návrh na disciplinárne stíhanie. Vzhľadom na vykonané dôkazy zdôraznil otázku oneskorenosti podaného návrhu a zotrval na tvrdení, že nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky nemožno stotožniť so subjektívnym zlyhaním sudcu a len na ich základe konštatovať jeho disciplinárnu zodpovednosť.

Na ústnom pojednávaní bol sudca Mgr. G F vypočutý. Pripojil sa k vyjadreniu svojho obhajcu a trval na tom, že priet'ahy v predmetných veciach nastali z objektívnych dôvodov a nevzniklo zavinenie z jeho strany, preto sa necíti byť vinný. Návrh považoval za oneskorený a neopodstatnený. V závere uviedol, že počítanie lehôt podľa návrhu navrhovateľa je nesprávne a sudcovia by robili v právnej neistote, preto sa cíti byť nevinný.

Disciplinárny súd vykonal dokazovanie výsluchom sudcu Mgr. G F , obhajcu sudcu JUDr. M R , oboznámením sa s písomným vyjadrením sudcu

zo dňa 20. februára 2009, s obsahom spisov Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004, sp. zn. 38 Cb 182/2005, Spr. 23127/2006, Spr. 56/2007, s obsahom spisov Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 332/07 a sp. zn. II. ÚS 29/08, s prehľadom o nápade a počte rozhodnutých, vybavených a nevybavených vecí za roky 2005-2007 a prehľadom neprítomnosti sudcu v rokoch 2005-2007.

Na základe vykonania vyššie uvedených dôkazov súd zistil a ustálil nasledovný skutkový stav.

Pisomným podaním zo dňa 3. októbra 2008 odovzdaným na pošte dňa 13. novembra 2008 a doručeným disciplinárnemu súdu dňa 18. novembra 2008 bol podaný návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi Okresného súdu K , Mgr. G F pre skutok, že vo veciach Okresného súdu K , sp. zn. 38 Cb 220/2004 a 38 Cb 182/2005, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými priet'ahmi. Uvedeným konaním sa podľa návrhu mal dopustiť zavineného nesplnenia povinností sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie bez zbytočných priet'ahov, čím mal spáchať disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu K , Spr. 56/2007, disciplinárny súd zistil, že dňa 7. marca 2007 účastník konania doručil predsedovi Okresného súdu K s'ťažnosť na priet'ahy v konaní vo veci sp. zn. 38 Cb 220/2004, ktorá bola pridelená sudcovi Mgr. G F . Predseda Okresného súdu K listom zo dňa 29. marca 2007 odpovedal na podanú s'ťažnosť a konštatoval, že táto bola dôvodná. Vo svojej odpovedi uviedol, že prešetrením zistil, že s'ťažnosť je dôvodná a konajúceho sudcu upozornil na povinnosť konať bez zbytočných priet'ahov. Táto skutočnosť vyplýva aj z upozornenia zo dňa 29. marca 2007, ktoré adresoval a bolo doručené sudcovi Mgr. G F .

Z pripojeného spisu Okresného súdu K , Spr. 23127/2006, disciplinárny súd ďalej zistil, že dňa 18. júla 2006 účastník konania doručil predsedovi Okresného súdu K s'ťažnosť na priet'ahy v konaní vo veci, sp. zn. 38 Cb 182/2005, ktorá bola pridelená sudcovi Mgr. G F . Predseda Okresného súdu K , listom zo dňa

11. augusta 2006 odpovedal na podanú sťažnosť a konštatoval, že táto nie je dôvodná. Vo svojej odpovedi okrem iného uviedol, že prešetrením zistil, že konanie súdu je efektívne a smeruje k ukončeniu veci. Podľa účinkov prijatých opatrení by sa mala dĺžka predmetného súdneho konania skracovať.

Z fotokópie spisu Ústavného súdu, sp. zn. II. ÚS 29/08, disciplinárny súd zistil, že o ústavnej sťažnosti účastníka vo veci vedenej na Okresnom súde K pod sp. zn. 38 Cb 220/2004, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol nálezom zo dňa 6. marca 2008, ktorý bol obom účastníkom konania doručený dňa 14. apríla 2008.

Z fotokópie spisu Ústavného súdu, sp. zn. III. ÚS 29/08, disciplinárny súd zistil, že o ústavnej sťažnosti účastníka vo veci vedenej na Okresnom súde K pod sp. zn. 38 Cb 182/2005, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol nálezom zo dňa 15. apríla 2008, ktorý bol predsedovi Okresného súdu K ako účastníkovi konania doručený dňa 6. júna 2008.

K uvedeným ústavným sťažnostiam predseda Okresného súdu K podal dňa 4. februára 2008 na základe výzvy Ústavného súdu Slovenskej republiky vyjadrenia.

Podľa § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Ak ide o priestupok, môže oprávnený orgán oznámiť jeho spáchanie najneskôr do jedného roka odo dňa jeho spáchania.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu (Trestný poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Podľa § 63 ods. 4 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (ďalej len Trestný poriadok), lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala

udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Podľa § 63 ods. 6 písm. a/ Trestného poriadku, lehota je zachovaná aj vtedy, ak podanie bolo v lehote podané na pošte a adresované súdu, prokurátorovi alebo policajtovi, u ktorého sa má podať alebo ktorý má vo veci rozhodnúť.

Podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene alebo vzatý späť.

Podľa § 129 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008, disciplinárny senát zastaví disciplinárne konanie, ak vyjde najavo niektorý z dôvodov zastavenia uvedených v § 124 pri ústnom pojednávaní.

Orgán oprávnený na podanie návrhu na disciplinárne konanie zisťuje skutkový stav na základe určitého podnetu, ktorým je napr. sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z., konanie pred Ústavným súdom o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky o porušení práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, a pod.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31. decembra 2008 vyplýva, že návrh na začatie disciplinárneho konania musí byť podaný najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa, kedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, najneskôr však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Uvedená šesťmesačná lehota je lehotou zákonnou, z čoho plynie, že jej zachovanie je súd povinný skúmať z úradnej povinnosti. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že predseda Okresného súdu K bol na prietahy v konaniach upozornený sťažnosťami účastníka konania v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zo dňa 7. marca 2007 a zo dňa 18. júla 2006, na ktoré reagoval

